

कुलटा f. gaṇa शकन्धादि zu P. 6, 1, 94, Vārt. 2. Vor. 2, 13. eine untreue Frau AK. 2, 6, 4, 10. H. 529. Jāg. 1, 215. Pāṇāt. I, 192. 37, 11. 110, 24 (im Gegens. zu पतिव्रता). Śāh. D. 43, 5. Nach P. 4, 1, 127 bildet man von कुलटा die metronn. कालटेय und कालटिनय, nach dem Schol. soll aber कुलटा in diesem Falle eine ehrbare Bettlerin bedeuten. कुमारकुलटा gaṇa श्रमणादि zu P. 2, 1, 70. Das Wort wird in कुल -+ ऋट zerlegt. Nach Wils. soll es auch ein masc. कुलट any son except the one begotten, as one adopted, bought, etc. geben.

कुलटी f. = कुलटी rother Arsenik RATNAM. und Schol. zu AK. ÇKDR.

कुलति m. pl. N. pr. eines Volkes, v. l. für करीति VP. 188, N. 35.

कुलतिथि (कुल + तिथि) m. f. ein angesehener lunarer Tag; so heißen der 4te, 8te, 12te und 14te Tag im Halbmonat ÇKDR. Hierzu folg. Cit. aus dem TANTRAS.: द्वितीया दशमी षष्ठी कुलाकुलमुदाहृतम्। विषमाश्चाकुलाः सर्वे शेषाश्च च तिथयः कुलाः ॥

कुलत्थ 1) m. a) Name einer Hülsenfrucht, *Dolichos uniflorus* Lam., TRIK. 2, 9, 4. H. 1175. P. 4, 4, 4. MBH. 13, 5468. Suçr. 1, 73, 16. 80, 6. 108, 6. 145, 18. 198, 11. 2, 84, 10. 459, 8. — b) pl. N. pr. eines Volkes MBH. 6, 373. VP. 494. — 2) f. आ a) eine Art *Dolichos* (वनकुलत्थ, श्रणयकुलत्थिका). — b) ein best. in der Medicin und als Kollyrium gebrauchter blauer Stein RĠGAN. im ÇKDR. — c) ein best. Metrum COLEBR. Misc. Ess. II, 134 (कुलत्था). — Die Form des Wortes erinnert an अश्वत्थ und कपित्थ, in denen त्थ auf ein ursprüngliches स्थ zurückgeht. Einige Bedeutungen fallen mit denen von कुलाली zusammen.

कुलत्थिका f. 1) = कुलत्था a. H. 1175. RĠGAN. im ÇKDR. Suçr. 2, 98, 18. 122, 3. Vgl. श्रणयकुलत्थिका. — 2) = कुलत्था b. AK. 2, 9, 103. H. 1062.

कुलदमन (कुल + द०) adj. das Geschlecht —, die Gemeinde in Zaum haltend gaṇa नन्धादि zu P. 3, 1, 134.

कुलदीपिका (कुल + दी०) f. Titel eines über die edlen Geschlechter in Bengalen handelnden Werkes ÇKDR. u. कुलीन.

कुलङ्कितर (कुल + ड०) f. eine Tochter aus guter Familie; ein ehrbares, gesittetes Mädchen P. 5, 3, 70, Vārt. 10. BURN. Lot. de la b. I. 322.

कुलदेवता (कुल + दे०) f. Hauptgottheit: अर्चिताभ्यः कुलदेवताभ्यः KUMĀRAS. 7, 27 (St.: familiae dii). Bein. der Durgā H. 5, 38.

कुलदैव (कुल + दैव) n. 1) das Schicksal der Familie Būg. P. 9, 5, 9. — 2) Hauptgottheit: न मे ब्राह्मणकुलात्प्राणाः कुलदैवान् चात्मजाः। न श्रियो न मकी राज्यं न दाराश्चातिवल्गवाः ॥ Būg. P. 9, 9, 43.

कुलधर्म (कुल + धर्म) m. die Satzungen der Familie, der Gemeinde Āc. v. GRH. 1, 17. M. 1, 118. 8, 44. Būg. 1, 44. MBH. 13, 5080. R. 2, 110, 37.

कुलधारक (कुल + धा०) m. Sohn (das Geschlecht erhaltend) TRIK. 2, 6, 7. H. 5, 113. — Vgl. कुलाधारक.

कुलधुर्य (कुल + धुर्य) adj. der die Last der Familie zu tragen geeignet ist, von einem erwachsenen Sohne RAGH. 7, 68.

कुलनन्त्र (कुल + न०) n. ein vor den andern ausgezeichnetes Mondhaus; dahin gehören भरणी, रोहिणी, पुष्य, मघा, उत्तरफाल्गुनी, चित्रा, विशाखा, ज्येष्ठा, पूर्वाषाढा, श्रवणा und उत्तरभाद्रपद ÇKDR. mit folg. Cit. aus dem TANTRAS.: वारुणाद्रभिजिन्मूलं (sic! nicht वारुणयार्द्रा०) कुलाकुलमुदाहृतम्। कुलानि समधिष्ठानि शेषाणि चाकुलानि च ॥

II. Theil.

कुलनन्दन (कुल + न०) adj. f. आ das Geschlecht erfreuend, subst. ein dem Geschlecht Ehre machendes, ein tugendhaftes, sitzames Kind: साधु पतिव्रते। साधु कुलनन्दने Pāṇāt. 187, 4. VET. 1, 15. Būg. P. 8, 23, 28. 9, 10, 28.

कुलनायिका (कुल + ना०) f. das bei den Orgien der Çākta von der linken Hand gefeierte Mädchen: रक्तमाल्येन संवीतो रक्तपुष्पविभूषितः। पञ्चीकरासकेतैः पूजयेत्कुलनायिकाम् ॥ नटी कापालिकी वेश्या रजको नापिताङ्गना। ब्राह्मणी शूद्रकन्या च तथा गोपालकन्यका ॥ मालाकारस्य कन्या च नव कन्याः प्रकीर्तिताः। TANTRAS. im ÇKDR. — Vgl. कुलीन.

कुलनारी (कुल + नारी) f. eine tugendhafte, sitzame Frau HIT. I, 196.

कुलनाश m. Kameel TRIK. 2, 9, 23. H. 1253. — Warum dieses Thier der Ruin (नाश) seines Geschlechts genannt wird, ist uns nicht klar.

कुलंधर (कुलम्, acc. von कुल, + धर) adj. das Geschlecht erhaltend: पौत्रं कुलंधरम् Būg. P. 4, 13, 15.

कुलपं oder कुलपौ (कुल + प oder पा) m. Geschlechts —, Gemeindehaupt: परि त्वास्ते निधिभिः सखायः कुलपा न ब्राह्मणं चरन्तम् RV. 10, 179, 2. f.: एषा तै कुलपा राजन् AV. 1, 14, 3.

कुलपति (कुल + पति) m. dass. MBH. 1, 1. 13, 445. R. 3, 1, 4. 34. एते तु तापमावासा दृश्यन्ते — अत्रिः कुलपतिर्यत्र 6, 108, 38. तत्पृथिव्या सर्वविहारेषु कुलपतिर्यं क्रियताम् MĀKṢH. 177, 12. Çāk. 7, 10, 11. 31, 10. Pāṇāt. 188, 14. RAGH. 1, 95. Būg. P. 1, 4, 1. 5, 18, 1.

कुलपत्र (कुल + पत्र) m. N. einer Pflanze (s. दमनका) RĠGAN. im ÇKDR. — Vgl. कुलपुत्रक.

कुलपर्वत (कुल + प०) m. Hauptberg oder Hauptgebirge, deren 7 in Bhārata aufgeführt werden VP. 174. — Vgl. कुलगिरि, कुलभूत, कुलाचल, कुलाद्रि.

कुलपालक (कुल + पा०) 1) adj. das Geschlecht schützend. — 2) u. eine Art Orange (कुरुम्ब, vulg. कमलानेवु) ÇABDAM. im ÇKDR.

कुलपालि (कुल + पालि) f. eine edle, gesittete Frau ÇABDAM. im ÇKDR. कुलपालिका f. dass. AK. 2, 6, 4, 7. Nach dem Sch. auch कुलपाली. — Vgl. कुलबालिका.

कुलपुत्र (कुल + पुत्र) gaṇa गने.शादि zu P. 5, 1, 133. m. ein Sohn aus einer edlen Familie; ein edler, gesitteter junger Mann MBH. 13, 5080. R. 5, 73, 11. MĀKṢH. 16, 24. 62, 13. DAÇAK. 161, 14 (nach Wils. ein Çūdra). BURN. Lot. de la b. I. 322. कुलपुत्रिन dass. MĀKṢH. 49, 12. कुलपुत्री f. = कुलङ्कितर P. 6, 3, 70, Vārt. 10.

कुलपुत्रक (कुल + पु०) m. N. einer Pflanze, = कुलपत्र und मुनिपुत्र BūvAPR. im ÇKDR. unter दमनका.

कुलपुरुष (कुल + पु०) m. ein Mann aus guter Familie; ein edler, gesitteter Mensch: कश्चुम्बति कुलपुरुषो वेश्याधरपल्लवं मनोज्ञमपि BHART. 1, 91.

कुलपूर्वग (कुल + पू०) m. Vorfahr: तवापि मुनकाभागे जनेन्द्राः कुलपूर्वगाः R. 2, 73, 20.

कुलप्रसूत (कुल + प्र०) adj. aus einem edlen Geschlecht entsprossen Pāṇāt. Pr. 6.

कुलवधू (कुल + वधू) f. = कुलयोषित् ÇUK. 44, 8.

कुलबालिका f. = कुलपालिका (s. u. कुलपालि) und vielleicht daraus entstanden; बालिका kann aber auch demin. von बाला sein. H. 514.